

ment skulde komme ind ved den endelige Opgørelse af Finanslovsforslaget, ved det endelige Tal af de paa Finanslovsforslaget opførte Beløb, Tal, som i Statsregnskabet altsaa skulde vise sig at være 4 Mill. Kr. større, end de var ansatte, og deraf skulde omtrent 3 Mill. Kr. fremkomme ved Forbrugsafgifternes Stigning og yderligere 1 Mill. Kr. ved Indtægtsskattens Stigning ud over det Tal, som staar der — saaledes forstod jeg den højtærede Minister. Men i alt Fald var Resultatet det, at han ikke vilde gøre Regning paa et større endeligt Underskud end 3,700,000 Kr. paa det Finansregnskab, som vi har i Vente til September eller Oktober i indeværende Aar, og det er jo en meget væsentlig Forskel fra, hvorledes det ser ud nu. Hvordan den højtærede Minister tænkte sig, at vi skulde faa disse 3,700,000 Kr. ud af Verden, var mig ikke ganske klart, for han har i Virkeligheden taget alle de Indtægtsposter med i sin Kalkule, som han kunde gøre Regning paa. I Modsætning til alle de andre tidligere Aars Forslag er Indtægtsskatten nu medtaget paa Tillægsbevillingslovsforslaget. Det har man ikke gjort før; man har kun haft Forandringerne i Indtægterne af Statsvirksomhederne. Indtægtskatten staar der altsaa, der haabes paa, at der yderligere kan indvindes et større Beløb. Saa er der kun Indtægten af Forbrugsafgifterne tilbage. Der kender Ministeren Tallene og har opgivet os dem, og jeg kan derfor ikke se, hvorledes der paa Indtægtssiden skulde kunne indvindes endnu 3,700,000 Kr. Derimod forekommer det mig, at Ministeren ikke havde Øjet aabent for, at der paa Udgiftssiden kunde blive en Forøgelse af Udgifterne. Det er jo altid Tilfældet ved Statsregnskabet for visse Udgifters Vedkommende, ikke mindst for de sociale Udgifters Vedkommende: Alderdomsunderstøttelsesloven, Sygekasseloven o. s. v., og Overskridelser kommer der ogsaa fra anden Side. Jeg tror derfor ikke, at vi skal hengive os til Haabet om at faa et Statsregnskab, der balancerer, men naturligvis er det bedre, at der er et Underskud paa 3,700,000 Kr. end som her paa 13,700,000 Kr. At dette Resultat fremkommer ved, at Udgifterne for en stor Del udskydes til det kommende Aar, gør i alt Fald ikke dette Statsregnskab noget, det bliver en Sag, som angaar det Statsregnskab, der kommer næste Aar, og saa har den højtærede Minister jo Lov at haabe, at der til den Tid vil være beredt ham lige saa behagelige Overraskelser, som der er beredt ham ved Forbrugsafgifternes Stigning og den meget betyde-

lige og uventede Stigning i Indkomstskatten, som dels er blevet ca. 2 Millioner paa Tillægsbevillingsloven, dels 2 Mill. Kr. paa det Budget, som vi vedtog forleden. Det er altsaa en hel Del flere Penge, den højtærede Minister har haft at raade over, end der var tiltænkt det foregaaende Ministerium, da det forelagde os Skattelovene, idet vi nemlig er kommet væsentligt op over de Beløb, man den Gang mente var nødvendige. Naar der alligevel er et ret stort Underskud, er det naturligvis ikke saa opmuntrende og ikke, hvad man havde kunnet haabe, eftersom Indtægterne er blevet saa overordentlig meget større, end man havde været berettiget til at vente, men glædeligt er det jo, at Resultatet ikke er slettere, end Tilfældet er.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Ministers Udtalelser om, at der paa Tillægsbevillingslovsforslaget er 7—8 Mill. Kr. til ekstraordinære Forsvarsudgifter. Det er nemlig af Regeringer af en hvilken som helst Venstrefarve og til en hvilken som helst Tid gjort gældende, at naar Pengene ikke slog til, kom det af, at man havde disse ekstraordinære Forsvarsudgifter, og til deres Afholdelse vilde man ikke optage Laan og heller ikke bruge af Kassebeholdningen. Jeg skal ikke opholde mig ved, at jeg ikke nogetsteds har kunnet finde noget om, at disse Udgifter enten skal afholdes ved Laan eller af Kassebeholdningen, men jeg vil gøre opmærksom paa, at de er afholdte af Laan; vi har gentagne Gange i Udlandet laant Millioner netop under Hensyn til disse ekstraordinære Forsvarsudgifter. For et enkelt Laans Vedkommende har Finansministeren bagefter undskyldt, at man havde brugt Pengene til andre Ting, fordi Toldloven havde svigtet i saa væsentlig en Grad, at der var blevet Mangel paa Penge, og ved det store Laan samtidig med det store Skattepaalæg tog man ogsaa hele den samlede Underbalance med ind i Beregningen. Man kan derfor ikke tale om, at der ikke er optaget Laan til Afholdelse af de ekstraordinære Forsvarsudgifter. Men hvis der ikke var det, vilde man heller ikke kunne udtale sig, som man gør, thi der indgaar aarlig i Statskassen vistnok over 4 Mill. Kr. i ekstraordinær Skat, nemlig i Forsvarsskat, og disse 8 Mill. Kr. her er Tale om, er netop denne Skat for 2 Aar. I Fjor blev der lidet brugt, og Bevillingen er saa overført til dette Aar. Der er altsaa gaaet 8 Mill. Kr. ind netop til det Formaal, der her er Tale om. Jeg synes, at vi maatte kunne